

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13991 van 11 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
  - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 augustus 2006, verklaart er zich op 18 oktober 2007 voor de tweede maal vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers tweede asielaanvraag bij beslissing van 25 maart 2008, verstuurd op 26 maart 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Hazara bevolkingsgroep te behoren. U bent geboren in Gorana [Gorwana] in de provincie Bamyān. Toen u

ongeveer tien of elf jaar oud was verhuisde uw gezin naar de stad Mashad in Iran. In Mashad woonde u gedurende vijfenhalf jaar tot aan uw vertrek naar Europa. In Griekenland werd u door de politie gearresteerd en verplicht asiel aan te vragen. U kan zich niet herinneren hoe lang u in Griekenland verbleef. Uiteindelijk slaagde u er in naar België te komen. Op 10 augustus 2006 betrad u het Belgisch grondgebied, waar u de volgende dag asiel aanvraag. Omwille van uw eerdere asielaanvraag in Griekenland, gaf Dienst Vreemdelingenzaken u op 10 oktober 2006 een bevel om het grondgebied te verlaten en werd u terug naar Griekenland gestuurd. Gedurende een week zat u op de luchthaven opgesloten. U werd vrijgelaten en besloot naar Afghanistan terug te keren. De Afghaanse ambassade in Turkije leverde u een paspoort af, waarmee u naar Afghanistan kon reizen. Uw familie keerde eveneens uit Iran naar Afghanistan terug. In Kabul ontmoetten jullie elkaar en reisden jullie samen door naar Bamyan. Na vier of vijf dagen in Bamyan trok u samen met uw vader en oom naar Panjab om de familiegronden op te eisen. Dit was echter tegen de zin van commandant Daoud Sarkosh, die de gronden ingepalmd had. Drie gewapende mannen van Sarkosh kwamen naar het huis waar u in Panjab verbleef. U beëindigde de hoogoplopende discussie door het vuur te openen op een van de mannen. Na afloop van het incident keerden jullie zo snel mogelijk terug naar Bamyan waar de wegen van u en uw familie zich opnieuw scheidden. U reisde onmiddellijk door naar Kabul, van waaruit u Afghanistan verliet. Van Turkije nam u het vliegtuig naar Zwitserland, waar u een asielaanvraag indiende en ongeveer elf maanden verbleef. Op 17 oktober 2007 werd u door de Zwitserse autoriteiten aan België overgedragen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een taskara en een verklaring.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
  - verzoekers geografische kennis van zijn beweerde streek van afkomst, zijn kennis van het maatschappelijke leven alsmede zijn kennis van de algemene politieke situatie in Afghanistan is zeer beperkt;
  - verzoeker is eveneens zeer slecht op de hoogte van de situatie van de Afghanen in Mashad in Iran;
  - verzoekers verklaring betreffende zijn leeftijd stemt niet overeen met het resultaat van het leeftijdsonderzoek;
  - de voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet wijzigen gezien de bedrieglijkheid van verzoekers verklaringen.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en de materiële motivering voert verzoeker aan dat er onvoldoende onderzoek is gebeurd van de asielmotieven, gezien het eigenlijke asielverhaal waarop zijn gegronde vrees voor vervolging is gesteund, niet beoordeeld werd door de Commissaris-generaal. Verzoeker geeft een weergave van de feiten en benadrukt dat er niet uit het oog mag worden verloren dat hij slechts 10 jaar oud was toen hij met zijn familie Afghanistan verliet. Verzoeker meent vervolgens dat hij enkel afgerekend wordt op wat hem ontgaan is en niet wat hij wel kende. Verzoeker somt hiertoe enkele tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gegeven antwoorden op en geeft

aan dat hij de leefomstandigheden van de Afghanen op duidelijke wijze heeft omschreven, waardoor er evengoed kan worden besloten tot een verblijf van verzoeker in Iran. Verzoeker benadrukt dat uit de elementen die hij heeft aangebracht tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk volgt dat hij bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève.

2. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de verzoekende partij, ongeacht zijn leeftijd op het ogenblik van de vlucht, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij op eenvoudige kennisvragen kan antwoorden. Het feit dat verzoeker slechts 10 jaar was op het ogenblik van de vlucht doet hieraan geen afbreuk. De Raad stelt daarenboven vast dat de vragen van de Commissaris-generaal gebaseerd zijn op verzoekers eigen verklaringen, waardoor verzoekers gebrekkige kennis bijzonder bevreemdend is gezien hij verklaarde recent nog naar Afghanistan te zijn teruggekeerd en gedurende vijfenhalf jaar bij de Afgaanse gemeenschap in Iran te zijn verbleven. In dit opzicht is het bovendien merkwaardig zoals de bestreden beslissing stelt dat het leeftijdsonderzoek waaraan verzoeker werd onderworpen, uitwees dat hij op 5 september 2006 minstens 20,6 jaar was, daar waar verzoeker verklaarde op 25 januari 1369 (14 april 1990) geboren te zijn en aldus in 2006 ongeveer 16 jaar was, wat dan ook ernstig afbreuk doet aan verzoekers geloofwaardigheid.
3. De Raad stelt vast dat verzoeker zowel zijn afkomst uit Afghanistan als zijn verblijf als Afgaan in Iran niet aannemelijk heeft kunnen maken. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat zijn geografische kennis van zijn streek van afkomst (Bamyān) uitermate beperkt is en op basis van de informatie aanwezig in het administratieve dossier blijkt tevens dat verzoekers verklaringen, aangaande zijn dorp Gorana, de aangrenzende dorpen, districten en stad en aangrenzende provincies zelfs ronduit foutief zijn. Evenzeer werd vastgesteld dat verzoeker niet alleen volledig onbekend met de verschillende plaatsnamen in de onmiddellijke omgeving van Gorana, ook bij de beschrijving van het landschap gaat hij volledig de mist in. Zo omschrijft verzoeker het beroemde merencomplex en natuurpark als een riviertje en vermeldt hij expliciet de aanwezigheid van bossen zowel bij de algemene beschrijving van de provincie Bamyān als in de omgeving rond Panjab. Verzoeker bracht zijn kindertijd in Bamyān door en recent in het najaar van 2006 doorkruiste hij de provincie Bamyān daarbij is het hem klaarblijkelijk volledig ontgaan dat er zich in zijn regio van herkomst geen bossen bevinden. Zijn gebrek aan kennis over de meest algemene en zichtbare kenmerken van Bamyān doen de Commissaris-generaal dan ook terecht besluiten dat hij niet afkomstig is uit de door hem beweerde streek van herkomst.

Ook zijn kennis van het maatschappelijke leven in Afghanistan en de algemene politieke situatie in Afghanistan is te gebrekkig om aannemelijk te maken dat hij in Bamyān heeft gewoond en recent naar Afghanistan is teruggekeerd. Zo werd vastgesteld dat verzoekers kennis omtrent de Afgaanse kalender, het in omloop zijnde Afgaanse geld, Afgaanse bevolkingsgroepen, bekende Afgaanse Oezbeken, Afgaanse muzikanten, typische Afgaanse gerechten, Afgaanse radiostations en de Afgaanse vlag uiterst beperkt is. Ook de laatste koning die 40 jaar over Afghanistan heerste, de Loya Jirga, Moedjaheddingroeperingen, Moedjanheddinleiders, prominente Hazara's in politiek Afghanistan, een talibanlid, de ISAF en de Navo troepenmacht

zeggen verzoeker weinig. De Commissaris-generaal acht het bovendien verbazingwekkend dat hij nauwelijks op de hoogte is van het dagelijks leven in Afghanistan of de gebruiken van de Afghaanse bevolking te meer daar hij verklaarde de tijd dat hij niet in Afghanistan doorbracht, in de Afghaanse gemeenschap in Mashad in Iran te hebben geleefd. Meer nog, er wordt op basis van zijn gebrekkige kennis van de situatie van Afghanen in Mashad zelfs geen geloof gehecht aan zijn beweerd verblijf aldaar. De Commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker de Afghaanse bewoners van Mashad op 20 of 30 families schat en blijkt hij niet te weten in welke wijken de Afghanen voornamelijk wonen. Op basis van informatie uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaring wederom volledig foutief is. Bovendien stelt de bestreden beslissing vast dat verzoeker verkeerdelijk beweert dat er zich in Mashad geen hulporganisaties zouden inzetten voor de Afghanen dat hij nauwelijks andere Afghaanse bevolkingsgroepen kan geven die in Mashad wonen. De Raad stelt tevens vast dat de Commissaris-generaal eveneens tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen ontwaart m.b.t. het al dan niet in het bezit zijn van een verblijfsvergunning voor zijn verblijf in Iran en m.b.t. zijn geboortedorp.

De Raad stelt echter wel vast dat verzoeker daadwerkelijk de levenssituatie van de legale en illegale Afghanen in Mashad beschrijft en uitvoerig vertelt over de aanvaringen met de politie en de eventuele gevolgen. Het is evenwel zeer markant, zoals de Commissaris-generaal terecht opnam in de bestreden beslissing, dat hij in zijn verhaal de repatriëringen weglaat, aangezien ze een kernelement vormen in het beleid van de Iraanse overheid ten opzichte van de Afghaanse vluchtelingen. De bronnen van de documentatie die de Commissaris-generaal hanteerde ter beoordeling van het voorgaande zijn terug te vinden in het administratieve dossier. Uit het aldus duidelijk aangetoonde frappante gebrek aan kennis mocht de Commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat verzoeker niet het bewijs leverde van zijn beweerde herkomst uit Afghanistan en verblijf in Iran.

4. Verzoeker stelt tevens dat er onvoldoende onderzoek van de documenten die hij overhandigde ter staving van zijn asielaanvraag gebeurde en dat dit een schendig uitmaakt van de motivatieplicht.
- 2.1.5. Met betrekking tot de kopie van het Afghaanse identiteitsdocument door verzoeker neergelegd, dient te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal dit stuk wel degelijk heeft onderzocht gezien de inhoud besproken werd tijdens het gehoor en zijn vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing werden opgenomen. Zo stelt de bestreden beslissing terecht dat de taskara nauwelijks leesbaar is en de kwaliteit van de foto elke visuele herkenning onmogelijk maakt. Bovendien dient te worden benadrukt dat gekopieerde documenten gemakkelijk te vervalsen zijn waardoor de Raad er geen bewijswaarde aan kan hechten (R.v.St., nr. 142.624 van maart 2005; R.v.St., nr. 133.135 van 25 juni 2004). Gelet op deze vaststelling in samenhang met de bijzonder beperkte kennis van verzoeker over zijn streek van herkomst besluit de Raad dan ook dat de neergelegde taskara geen enkele garantie biedt op het vlak van de authenticiteit zodat de bewijswaarde hiervan erg relatief is. Bovendien dient er te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). In casu wordt in de bestreden beslissing duidelijk uiteengezet waarom verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is, waardoor de door verzoeker neergelegde verklaring deze appreciatie allerminst kan wijzigen.

- 2.1.6. Op basis van het geheel van deze vaststellingen, kon de Commissaris-generaal in alle redelijkheid besluiten dat verzoeker zijn recente afkomst niet aannemelijk maakt, met als gevolg dat uit zijn relaas onmogelijk een gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid.
7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. In een tweede middel, voert verzoeker opnieuw de schending van de motivatieplicht aan, gezien de Commissaris-generaal de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde zonder enige motivatie hiervoor te geven.
2. Verzoeker benadrukt dat er niet wordt getwijfeld aan zijn Afghaanse nationaliteit en dat uit meerdere recente verslagen over de evolutie van het gewapende conflict in Afghanistan volgt dat de algemene toestand in het land verre van veilig is en dat burgers meerdere malen het slachtoffer worden van gewapend militair geweld uitgaande van internationale en nationale strijdkrachten. Verzoeker verwijst in dit opzicht naar rapporten van Human Rights Watch en Amnesty International.
3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan, doch hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis van dat land. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Zoals hoger uiteengezet legde verzoeker een erg beperkte kennis over het leven en de situatie in Afghanistan en Mashad in Iran aan de dag, waardoor hij niet kan aantonen afkomstig te zijn uit Afghanistan en aldaar noch in Iran te hebben verbleven. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 juli 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,   wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.